

DRUMUL SPRE CULMI

Rev. *Richard Wurmbrand*

(continuare din numărul trecut)

“Cuvîntul Tău este Adevărul.” (Ioan 17:17)

Ce garanție avem că Noul Testament de azi este același cu cel revelat apostolilor în secolul întâi? Ei bine, față de toate manuscrisele Greciei Antice, Noul Testament are un avantaj deosebit, acela al timpului. Cel mai vechi manuscris complet al operelor lui Homer pe care-l avem datează din secolul zece al erei noastre, ceea ce înseamnă cam două mii de ani de la moartea autorului. Cam același lucru se întâmplă cu poezia lui Pindar, scrisă în jurul anului 450 înainte de Hristos și separată de 1600 de ani față de cel mai vechi manuscris al ei (datînd din anul 1150 era creștină).

Prin contrast, Noul Testament a fost terminat pe la sfîrșitul secolului întâi al erei creștine, doar cu două sute de ani înainte de anul (aproximativ 300 e.n.) celui mai vechi manuscris complet al său. Și chiar și pentru acești două sute de ani există un lanț bogat de referințe în scrierile timpurii ale creștinismului, dovedind autenticitatea primelor manuscrise. Sîntem azi în posesia a circa 4.000 de manuscrise vechi ale Noului Testament, care pot fi comparate unul cu celălalt și ne dau textul modern corect.

Ne putem încrede în învățăturile Noului Testament. Iată un bun exemplu. Este vorba de învățătura lui fundamentală. din Ioan 3:5 : “Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu.”

La nașterea fizică noi ieșim dintr-o pungă de apă, placenta. Toți ne naștem din apă, dar nașterea în lumea aceasta nu ne face moștenitori ai cerului, învățătura despre mîntuirea universală poate fi periculoasă. Isus le spune celor veniți dintr-o pungă de apă că au nevoie să fie născuți și din Spirit.

Wesley a predicat fără întrerupere pe una și aceeași temă: “Trebuie să vă nașteți din nou.” Întrebat de ce, el răspunse: “Pentru că trebuie să vă nașteți din nou.”

A spus-o Isus. și putem fi siguri că avem, în Noul Testament pe care îl ținem în mînă, cuvintele lui autentice.

“Îndată, venind din apă.” (Marcu 1:10)

Soldații pornesc îndată ce aud comanda “Marș!”

Evanghelia după Marcu se caracterizează prin ciudata repetiție a cuvîntului evthus, care înseamnă, în greacă, “îndată”. Unii cred că Marcu a fost bogatul căruia Isus îi spusese: “Vinde tot ce ai și împarte la săraci.” Avea prea multe averi și de aceea, cu tristețe în suflet, L-a părăsit pe Domnul. Nu putea renunța la atît de mult. Mai tîrziu și-a plîns neascultarea și a împlinit porunca Domnului, regretînd însă faptul că n-o făcuse îndată. Aceasta l-a făcut să repete .mereu. uneori cu rost, alteori fără, de-a lungul întregii sale evanghelii, cuvîntul de jar “îndată.”

Se spune despre cavalerii din vechime că dormeau cu sabia și scutul lîngă ei. Tot așa creștinul trebuie să fie gata să se supună în momentul primirii poruncii, chiar dacă aceasta ar fi dată în toiul nopții. În Cîntarea Cîntărilor mireasa spune: „Adormisem dar inima-mi veghea” (5:2)

La nunta din Cana, Maria a spus: „să faceți tot ce vă va spune” (Ioan 2:5). Fii atent: cuvintele ei nu sînt “Să faceți tot ce v-a spus El pînă acum.”

Găsim scris: “Cuvîntul Domnului creștea și se înmulțea” (Fapte 12:24). Hristos n-a vorbit doar acum 2000 de ani, pentru ca ulterior să amuțească. El continuă să învețe generațiile. El e un sfetnic minunat (Isaia 9:6) pentru viața ta personală, astăzi. Ascultă-l în fiecare zi glasul și împlinește îndată tot ce-ți spune El.

“Boul își cunoaște stăpînul.” (Isaia 1:3)

Textul nostru face o comparație între oameni, de o parte, și boi și măgari, de partea cealaltă. Comparația e în favoarea animalelor.

Comparația nu ne-ar fi favorizat nici dacă ne opunea șoarecilor. Aceștia știu bine să facă deosebirea dintre hrană și moarte. Dacă sînt hrăniți cu alimente otrăvite, moartea unuia din ei devine semnal de alarmă pentru toți ceilalți: aceștia nu vor mai atinge hrana.

S-au făcut și experimente în cadrul cărora șoarecilor li s-au oferit alimente tratate cu substanțe otrăvitoare cu efect întîrziat (Kumaphen, de exemplu). Șoarecii au intuit cauza morții și au transmis genetic o atitudine de refuz față de otravă. Șoarecii știu bine să se păzească și să-și avertizeze tovarășii de ceea ce le-ar putea cauza moartea, chiar și în cazul în care aceasta s-ar produce cu întîrziere. Iar noi, oamenii, coroana creațiunii, nu ne păzim de păcat, deși acesta duce la moartea veșnică. N-avem nici măcar rîvna șoarecilor în a-i avertiza pe alții despre păcat. Dimpotrivă, uneori încurajăm păcatul și-i atragem pe alții în capcana lui.

Isus ne îndeamnă să învățăm de la păsări (Matei 6:26). Isaia ne îndeamnă să luăm aminte la măgari și boi. Poate ar trebui să roșim la gîndul că șoarecii ne-ar putea fi buni dascăli. Păcatul este otravă. Ferește-te de el și oprește-i și pe alții.

“Uitînd ce era în urmă.” (Filipeni 3)

Shema Israel, Adonai Eloheinu Adonai Ehad.

„Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeuul tău este singurul Dumnezeu.” Această rugăciune ebraică a fost pe buzele multor evrei în drumul lor spre camerele de gazare ale naziștilor care, în vremea aceasta zîmbeau cinic.

Douăzeci de ani mai tîrziu, Eichmann, un șef al poliției lui Hitler, a fost arestat de poliția secretă israeliană la Buenos Aires. În închisoare, el și-a uimit gardienii rostind aceeași rugăciune. Aceasta era cu atît mai surprinzător cu cît el se pretindea ateu.

Am cunoscut bine lumea ucigașilor și a marilor criminali. În sufletele lor se produce o identificare ciudată cu fostele lor victime. Ucigașii în masă ai evreilor deveneau mult mai preocupați de iudaism decît evreii înșiși. Profesioniștii avortului vor fi obsedați de o lume de copii care, îndreptîndu-și acuzator degetul spre ei, îi vor întreba: “De ce m-ai ucis?” Omul care a lansat bomba atomică la Hiroșima, întreat de reporteri: „Acum, că ai făcut-o, cum te simți?”, răspunse straniu: “Dar ei?” Facem multe victime în viață. Isus a fost victima perfectă. El, nevinovatul miel trădat, jignit, rănit, ucis pentru fărădelegile noastre. Se ruga: “Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.”

Apoi El însuși ne spune: “Eu, jertfa, te-am iertat. Deacum toate victimele tale sînt într-o lume în care domnește iertarea. Singurul care nu te iartă, ești tu. Ești obsedat de faptele tale. Acceptă iertarea. Iartă-te pe tine însuși. Ucigătoarea identificare cu cei cărora le-ai greșit va înceta și tu însuși vei fi un om nou.”

“Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor.” (1 Timotei 6:10)

Ce mare adevăr! și cât de real este și faptul că banii multi te pot distruge. Cu greu scapi nemînjit. Un alt mare rău este lipsa banilor. Un om flămînd e un om mînios. Revoluțiile, însoțite de genocid, sînt operele oamenilor fără bani.

Isus ne învață să facem milostenii, adică El dorește să dăm săracilor o parte din banii noștri. Prin aceasta îi transferăm dintr-o zonă de pericol în alta.

Banii sînt periculoși. Chiar și simpla lor pomenire dăunează. Atît a-i avea, cît și a nu-i avea aduce neazuri.

Rezolvarea problemei constă în a trăi ca și cum ei n-ar exista, nelăsîndu-i să-ți influențeze deciziile. Nu căuta slujba care ți-ar aduce cei mai multi bani, ci pe cea care te-ar face cel mai de folos societății. Nu te căsători cu fata sau băiatul care au cei mai mulți bani, ci cu partenerul pe care l-ai face cel mai fericit. Nu-ți cumpăra cele mai scumpe lucruri ca să te poți lăuda, dar nici cele mai ieftine, fapt care ar dovedi nepăsare față de lume. Cumpără ceea ce e necesar.

Obligă-ți mintea sfințită să hotărască între a deține sau nu această falsă valoare: banii. Fă astfel ca faptul de a avea sau a nu avea bani să nu-ți influențeze nicicînd gîndirea.

VA URMA